

از جان مردم چه می خواهید؟ بیانیهی کانون نویسندگان

هفتم اردیبهشت ماه هشتاد و شش

کانون نویسندگان

کانون نویسندگان ایران با صدای رسا می گوید:

از جان مردم چه می خواهید؟ این همه گرفت و گیر، احضار، حبس و شکنجه و آزار برای چیست؟ این همه سانسور و آزادی کشی چرا؟ مردم را آسوده بگذارید!
نویسندگان مستقل را که جز برای زندگی و عشق و امید و آزادی نمی نویسند خفه می کنید؛ زنان مبارز این مرز و بوم را که چیزی جز حقوق راستین خود نمی خواهند به بند میکشید؛ کارگرانی را که جز احقاق حقوق پامال شدهی خود چشم داشتی ندارند سرکوب می کنید؛ روزنامه نگاران آزاده را به زندان می افکنید؛ معلمانی را که در پی دستیابی به حقوق واقعی و انسانی خویش اند تهدید و بازداشت می کنید. آزادی انتخاب پوشش را که ابتدایی ترین حق هر انسان است، از زنان گرفته اید. دانشجویان را از فعالیت آزادانه اجتماعی مانع می شوید و ...
در ادامه این همه سرکوب، برای ناشران مستقل به هر بهانه خط و نشان می کشید؛ به گور جان باختگان راه آزادی هم رحم نمی کنید و حتی از ویران کردن آثار تاریخی و میراث فرهنگی مردم ایران و جهان، از جمله مجموعه تاریخی پاسارگاد نیز نمی هراسید.

چرا؟ این همه سرکوب و بی خردی برای چیست؟

به پاس حرمت فرا رسیدن اول ماه می، روز جهانی کارگر، کانون نویسندگان ایران تیریک خود را به همهی کارگران ایران و جهان تقدیم می دارد و خواهان آزادی فوری محمود صالحی، از دستگیرشدگان سقز در اول ماه می (اردیبهشت) سال ۱۳۸۳ و دیگر کارگران، معلمان، دانشجویان، زنان، فعالان اقوام مختلف و روزنامه نگاران زندانی است، همچنین خواستار پایان گرفتن احضارها و سرکوب هاست.
کانون نویسندگان ایران آرزومند جهانی به دور از جنگ، جهل و گرسنگی و خواستار آزادی، رفاه و برابری انسان هاست.

کانون نویسندگان ایران

۶ اردیبهشت ۱۳۸۶